

Klaus Vilner
Pallies le Bourg
F-12540 Le Clapier
France

telefon nummer : +33 5 65 99 38 21
telefax nummer : +33 5 65 99 38 21
e-mail: Klaus.Vilner@wanadoo.fr

Le Clapier, den 7. august 2011.

Skatteminister Peter Christensen,
Skatteministeriet,
Nicolai Eigtveds Gade 28,
DK – 1402 København K

Kære Skatteminister Peter Christensen.

Det danske skattevæsen har igennem den seneste tid truffet nogle afgørelser med hensyn til skattepligt for udlændinge i forbindelse med deres kortvarige ophold i Danmark, der indebærer en stramning af den hidtidige praksis. Denne skærpeelse underbygges desuden af udtalelser fra Skatterådet om dette spørgsmål.

Efter denne praksis bliver man som udlænding fuldt skattepligtig til Danmark, såfremt man under et ophold i Danmark foretager selv begrænsede aktiviteter i relation til ens erhvervsvirksomhed i udlandet eller som ansat i en virksomhed i udlandet. Det gælder eksempelvis såfremt man under ophold i Danmark foretager eller besvarer arbejdsrelaterede telefonopkald, skriver eller læser arbejdsrelaterede mails eller afholder arbejdsrelaterede møder i Danmark.

Disse afgørelser bygger formentlig på en modsætningslutning til kildeskattelovens § 7, hvorefter man, hvis man har erhvervet en bolig i Danmark, bliver skattepligtig til Danmark straks fra det tidspunkt, hvor man tager ophold i Danmark bortset fra kortvarige ophold i Danmark på grund af ferie eller lignende.

Følgen heraf er, at man bliver skattepligtig til Danmark, såfremt man under ophold i Danmark udfolder erhvervsmæssige aktiviteter, herunder de ovenfor omtalte begrænsede aktiviteter, idet opholdet så ikke anses for at være til ferie eller lignende med den følge, at skattepligten til Danmark indtræder allerede fra og med den første dag, hvor man udfolder sådanne aktiviteter i Danmark, og dette på trods af, at det i vore dage må betragtes som sædvanligt, at man kontrollerer arbejdsrelaterede mails under sin ferie eller i øvrigt i begrænset omfang står til rådighed for den virksomhed, som man er ansat i, under sin ferie.

Selvom det ikke er fremgået klart af den omtale, der har været af de omtalte afgørelser, må det dog formodes, at denne omtalte skærpede fortolkning kun kan finde anvendelse i tilfælde, hvor den pågældende udlænding har erhvervet sig en (helårs)bolig i Danmark, og at man altså ikke vil kunne risikere at blive fuldt skattepligtig til Danmark, hvis man foretager de pågældende erhvervsprægede aktiviteter under ophold i Danmark uden at disponere over en bolig i Danmark, eller såfremt man kun disponerer over et sommerhus i Danmark, der ikke skattemæssigt har karakter af at være en helårsbolig.

Man anses imidlertid skattemæssigt for at være i besiddelse af en bolig i Danmark ikke alene såfremt man disponerer over en sædvanlig helårsbolig i Danmark, men også såfremt man disponerer over et sommerhus, som man har ejet eller disponeret over i mindst 8 år, og såfremt man derudover er modtager af efterløn eller pension eller såfremt man er fyldt 65 år, idet man efter den danske planlov i denne situation har erhvervet en personlig ret til sammen med sin familie at bebo sommerhuset hele året. Man kan derfor udmærket disponere over et sommerhus, som skattemæssigt anses for at være en helårsbolig, selvom man fortsat er erhvervsaktiv. Men man kan også blive skattepligtig til Danmark alene fordi ens ægtefælle bor i Danmark eller ønsker at flytte til Danmark, og man ønsker at opretholde kontakt til denne og tilbringe week – ends og ferier i Danmark og i denne situation iagttager begrænsede erhvervsprægede aktiviteter.

Desuden vil den nyere skærpede praksis ikke kunne finde anvendelse i tilfælde, hvor dette hindres ved en dobbeltbeskatningsoverenskomst, som Danmark har afsluttet med den pågældende udlændings hjemland. I de fleste sådanne dobbeltbeskatningsoverenskomster er det aftalt, at det er det land, hvor den pågældende har sin faste bopæl eller centrum for sine livsinteresser, som har beskatningsretten til den pågældende, og i disse tilfælde vil Danmark næppe kunne opretholde skattepligt på grund af de nævnte begrænsede erhvervsmæssige aktiviteter, idet det ville bevirke skattepligt til både Danmark og bopælslandet, hvilket vil være i strid med dobbeltbeskatningsoverenskomsten med det pågældende land.

Men i tilfælde hvor der ikke er nogen dobbeltbeskatningsoverenskomst med den pågældendes bopælsland, som det for eksempel for øjeblikket er tilfældet med hensyn til Frankrig og Spanien, vil den pågældende kunne blive udsat for dobbeltbeskatning som følge af den skærpede danske praksis, idet vedkommende fortsat vil være skattepligtig i sit bopælsland selvom også Danmark kræver skat.

Den nye skærpede danske praksis medfører imidlertid nogle u hensigtsmæssige konsekvenser.

Det er for det første helt tilfældigt, om skattemyndighederne i Danmark skulle blive klar over, at en udlænding skulle have foretaget så begrænsede erhvervsmæssige aktiviteter i Danmark eller ikke og i givet fald skulle være i stand til at bevise noget sådant. Det er derfor meget vilkårligt om den pågældende bliver betragtet som skattepligtig til Danmark eller ikke.

Dertil kommer, at det, samtidigt med at den nyere strengere praksis er indført, har vist sig, at der er personer, som er gået fri af den nye praksis, og dette i tilfælde, hvor der har været en særdeles omfattende omtale af deres forhold i de danske nyhedsmedier. Eksempelvist blev Helle Thorning Schmidts mand sidste sommer af det danske skattevæsen vurderet til ikke at være skattepligtig til Danmark til trods for, at det var kommet frem i nyhedsmediernes, at han under ophold i Danmark både havde foretaget og besvaret arbejdsrelaterede telefonopkald og havde udvekslet mails i tilknytning til sit arbejde i Schweiz samt havde afholdt møder i Danmark i relation til sit arbejde, uden at dette havde bevirket, at han var blevet anset for at være skattepligtig til Danmark. Det er åbenbart, at det giver anledning til nervøsitet og usikkerhed blandt udlændinge, at der hersker en varierende og uklar praksis på dette område, således at man ikke har rimelig mulighed for at blive klar over, hvilke regler der gælder, når man som udlænding kommer til Danmark.

Endelig er den skærpede praksis til skade for Danmarks samkvem med og samhandel med udlandet. Den vil indebære, at udlændinge, som kommer til Danmark som repræsentanter for deres virksomhed i udlandet for at markedsføre eller sælge virksomhedens produkter eller for at aftage danske produkter, for at forhandle om indgåelse af leverance af varer eller tjenesteydelser eller om entreprenørkontrakter, også i sin yderste konsekvens vil blive skattepligtige til Danmark ene og alene som følge af at de udfører disse aktiviteter for deres udenlandske virksomhed under et kortvarigt ophold i Danmark. På samme måde vil en udenlandsk erhvervschauffør vel per

automatik blive fuldt skattepligtig til Danmark, såfremt hans rute går til Danmark, og han eksempelvis under sit ophold i Danmark besvarer et opkald på sin mobiltelefon eller selv kalder sin vognmand i udlandet fra sin mobiltelefon under sit ophold her i landet.

Det siger sig selv, at en så rigoristisk fortolkning af minimumsreglerne for ophold i Danmark er uhensigtsmæssig og ligger langt ud over hvad der kan have været meningen med reglerne i kildeskatteloven.

Der synes derfor at være behov for en præcisering af, hvorledes reglerne skal administreres i praksis, herunder for indførelse af forskrifter om et vist minimum, som udlændinge kan forstå og leve efter, for ophold i Danmark omfattende erhvervsprægede aktiviteter, eller eventuelt for et lovgivningsindgreb, der indfører minimumsregler for erhvervspræget aktivitet i Danmark på samme måde som det allerede er tilfælde for ophold til ferie eller lignende.

På denne baggrund skal jeg herved opfordre dig til at tage initiativ til at få indført regler om minimumsforskrifter med hensyn til ophold i Danmark til varetagelse af erhvervsprægede aktiviteter.

Med venlig hilsen

Klaus Vilner